

РЕШЕНИЕ

№ 11008

гр. София, 26.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 91 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВЕЛИНА СТ. КОЛЕВА

при участието на секретаря ВАЛЯ Т. ПАВЛОВА
като разгледа докладваното от ИВЕЛИНА СТ. КОЛЕВА Гражданско дело № 20221110149367 по описа за 2022 година

Производството е по реда на Закона за защита от домашното насилие /ЗЗДН/.

Образувано е по молба, подадена от В. Н. Ц., ЕГН *****, с искане за издаване на заповед за защита от домашно насилие в нейна полза срещу И. Р. К., ЕГН *****. Изложени са твърдения, че страните имат общо дете. На 03.09.2022г. ответникът звънял по телефона на молителката цял ден. След това започнал да звъни на нейната майка, която била 70 – годишна. Звънял до полунощ около 80 пъти. Същата вечер молителката се прибирала заедно с детето в гр. София, ж.к. Люлин, бл. 629, вх. Б, ет. 4, ап. 46. Ответникът я чакал пред блока, като започнал да вика и да дърпа детето от ръцете на молителката. На 09.09.2022г. ответникът отишъл на адреса на майката на молителката, където се намирало детето по това време. Ответникът искал да вземе детето.

Софийски районен съд, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните съгласно чл. 12 и чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното:

По делото от молителката са представени две декларации по чл. 9, ал. 3 от ЗЗДН, която обаче не е годно доказателствено средство по смисъла на чл.

13, ал. 2, т. 3 от ЗЗДН, тъй като в нея не се съдържа описание на конкретните действия на ответника по време, място и начин на извършване.

Видно от постъпилото от 09 РУ – СДВР писмо, на 03.09.2022г. в 22.02 часа е записан сигнал, подаден чрез телефон 112, от В. Ц., че мъжът Й. И. звъни по телефона и я заплашва, като днес я причакал, изскочил от храстите и дърпал детето. Тя избягала и успяла да се прибере в апартамента си, като заявила, че мъжът Й. не е на място. Служителят я посъветвал да отиде в сградата и да подаде заявителски материал, като не се установяват данни за подаден от молителката такъв.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

1. По допустимостта на производството:

-

Молбата за защита е подадена от пострадалата съгласно чл. 8, т. 1 от ЗЗДН, поради което е налице валидно сезиране на съда от процесуално легитимирано за това лице.

Молителката твърди извършени актове на домашно насилие на 03.09.2022г. и 09.09.2022г., а молбата до съда е подадена на 12.09.2022г., поради което е спазен преклузивният срок по чл. 10, ал. 1 от ЗЗДН и молбата се явява процесуално допустима.

2. По основателността на молбата:

Съгласно чл. 2 ЗЗДН, „домашно насилие е всеки акт на физическо, психическо или сексуално насилие, както и опитът за такова насилие, принудителното ограничаване на личната свобода и на личния живот, извършено спрямо лица, които се намират или са били в семейна или родствена връзка или във фактическо съпружеско съжителство”. Съгласно разпоредбата на чл. 2, ал. 2 от ЗЗДН, „За психическо и емоционално насилие върху дете се смята и всяко домашно насилие, извършено в негово присъствие”.

По делото се установява, че ответникът е лице, попадащо в кръга на

посочените в чл. 3, т. 3 от ЗЗДН лица, респ. последният притежава материално - правна легитимация да отговаря по молбата, предмет на настоящото разглеждане. По делото се установи, че страните имат общо дете.

Съдът намира, че актовете на домашно насилие останаха заявени от молителката единствено и само в молбата ѝ за защита от домашно насилие и направеното към нея уточнение до съда, а доказателства в подкрепа на твърденията ѝ не бяха представени. По делото не бяха доказани конкретни неправомерни прояви на ответника, извършени по отношение на молителката нито на посочените в молбата за защита дати, нито на предходни такива, които да могат да се квалифицират като актове на домашно насилие по смисъла, вложен в чл. 2, ал. 1 от ЗЗДН.

При така установеното от фактическа страна, съдът приема, че не са налице предпоставките, при които законът предвижда налагане на мерки за закрила срещу домашно насилие. Не се установи акт на домашно насилие, от който молителката да е пострадала, нито неговото авторство, респ. молбата за защита от домашно насилие се явява неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение.

3. По разноските:

При този изход на делото и на основание чл. 11, ал. 3 от ЗЗДН, вр. чл. 3 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, дължимата държавна такса в размер на 25,00 лева следва да се възложи на молителката, която следва да бъде осъдена да я заплати в полза на СРС, доколкото, съгласно чл. 11, ал. 1 ЗЗДН, тя не се внася предварително от същата.

Претенция за присъждане на сторените в хода на производството разноси не е направена от никоя от страните, поради което не следва да се произнася по този въпрос.

Така мотивиран, Софийският районен съд, 91 състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата с правно основание чл. 8, т. 1 ЗЗДН, вр. чл. 4, ал. 1 от ЗЗДН, подадена от **В. Н. Ц.**, ЕГН *****, с искане за издаване на заповед за защита от домашно насилие срещу **И. Р. К.**, ЕГН *****, поради осъществени от страна на последния актове на домашно насилие на 03.09.2022г. и на 09.09.2022г. и **ОТКАЗВА ДА ИЗДАДЕ ЗАПОВЕД ЗА СЪДЕБНА ЗАЩИТА**, с която по отношение на ответника да бъдат взети мерките по чл. 5, ал. 1 ЗЗДН, като неоснователна.

ОСЪЖДА В. Н. Ц., ЕГН *****, да заплати по сметка на Софийския районен съд държавна такса в размер на 25.00 /двадесет и пет/ лева, на основание чл. 11, ал. 3 ЗЗДН.

***РЕШЕНИЕТО** подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в седемдневен срок от връчването му на страните /чл. 17, ал. 1 ЗЗДН/.*

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____